

3) Badanie piątego pytania nie wskazuje na żaden element, który miałby wpływ na ważność pkt 4 załącznika 4 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 400/2006 z dnia 8 marca 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danfoss A/S, AstraZeneca A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-371/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 — Świadczenie nieodpłatnych usług przez podatnika do celów innych niż związane z jego działalnością — Prawo do odliczenia podatku VAT — Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania w mocy przepisów dotyczących wyłączenia prawa do odliczenia obowiązujących w prawie krajowym w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy)

(2009/C 32/11)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danfoss A/S, AstraZeneca A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku obciążającego posiłki wydawane nieodpłatnie w stołówce spółki jej klientom i pracownikom — możliwość utrzymania w mocy przez państwa członkowskie przepisów dotyczących wyłączenia prawa do odliczenia obowiązującego w dniu wejścia w życie dyrektywy

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji

ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przez państwo członkowskie, po wejściu w życie szóstej dyrektywy, wyłączenia prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej obciążającego wydatki związane z posiłkami wydawanymi nieodpłatnie przez stołówki należące do przedsiębiorstw partnerom handlowym oraz pracownikom w czasie spotkań służbowych, jeżeli w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy wyłączenie to nie było rzeczywiście stosowane w odniesieniu do wskazanych wydatków ze względu na praktykę administracyjną polegającą na opodatkowaniu świadczeń dokonywanych przez stołówki w oparciu o wysokość ceny wytworzenia obliczonej na podstawie kosztów produkcji, to znaczy ceny składników i kosztów wynagrodzenia związanych z przygotowaniem i sprzedażą żywności i napojów oraz kosztów zarządzania stołówką, przy jednoczesnym przyznaniu prawa do pełnego odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej.

2) Artykuł 6 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten, po pierwsze, nie dotyczy nieodpłatnego wydawania posiłków w stołówkach należących do przedsiębiorstw partnerom handlowym w związku ze spotkaniami odbywającymi się w lokalach owych przedsiębiorstw, jeżeli z obiektywnych okoliczności wynika — co winien zbadać sąd krajowy — że posiłki te wydawane są w celach ściśle związanych z działalnością gospodarczą. Po drugie, przepis ten, co do zasady dotyczy nieodpłatnego wydawania posiłków przez przedsiębiorstwo swym pracownikom w lokalach tego przedsiębiorstwa, chyba, że — co również winien zbadać sąd krajowy — potrzeby przedsiębiorstwa, jak na przykład potrzeba zapewnienia sprawnego i nieprzerwanego przebiegu spotkań służbowych, wymagają od pracodawcy zapewnienia takich posiłków.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ancona — Włochy) — M.I.V.E.R. Srl, Daniele Antonelli przeciwko Provincia di Macerata

(Sprawa C-387/07) (¹)

(Odpady — Pojęcie „tymczasowe składowanie” — Dyrektywa 75/442/EWG — Decyzja 2000/532/WE — Możliwość mieszania ze sobą odpadów oznaczonych różnymi kodami — Pojęcie „opakowania mieszane”)

(2009/C 32/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ancona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: MI.VER Srl, Daniele Antonelli

Strona pozwana: Provincia di Macerata

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Ancona — Wykładnia dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, s. 39) i decyzji Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępującej decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226, s. 3) — pojęcie tymczasowego składowania — prawo producenta odpadów mieszania ze sobą odpadów oznaczonych różnymi kodami europejskiego katalogu odpadów zawartego w decyzji 2000/532/WE

Sentencja

- 1) Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., jak i decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiająca wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzji Rady 94/904/WE ustanawiająca wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/WE w sprawie odpadów niebezpiecznych nie zakazują producentowi odpadów mieszania odpadów oznaczonych różnymi kodami wykazu załączonego do decyzji 2000/532 w trakcie ich tymczasowego składowania w czasie zbiórki w miejscu ich wytwarzania. Niemniej jednak państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia działań zobowiązujących producenta odpadów do ich sortowania i osobnego tymczasowego składowania w czasie zbiórki w miejscu ich wytwarzania oraz posługiwania się w tym celu kodami z wymienionego wykazu, jeżeli tylko uznają działania takie za konieczne z punktu widzenia realizacji celów określonych w art. 4 akapit pierwszy tej dyrektywy 75/442, zmienionej rozporządzeniem nr 1882/2003.
- 2) Ponieważ przepisy krajowe przytaczają wykaz załączony do decyzji 2000/532, kod 15 01 06 oznaczający „opakowania mieszane” może być używany do identyfikacji odpadów składających się ze zmieszanych ze sobą opakowań z różnych tworzyw.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Stichting Centraal Begeleidingsorgaan voor de Intercollegiale Toetsing przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-407/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 A ust. 1 lit. f) — Zwolnienia — Przesłanki — Świadczenie usług przez niezależną grupę osób — Usługi świadczone na rzecz jednego lub wielu członków grupy)

(2009/C 32/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Centraal Begeleidingsorgaan voor de Intercollegiale Toetsing

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 13 A ust. 1 lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Usługi świadczone przez niezależne grupy celem świadczenia na rzecz ich członków usług bezpośrednio niezbędnych dla wykonywania działalności zwolnionej

Sentencja

Wykładni art. 13 A ust. 1 lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy dokonywać w ten sposób, że z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych przesłanek wskazanych w tym przepisie, świadczenie usług na rzecz ich członków przez niezależne grupy, korzysta ze zwolnienia przewidzianego w tym przepisie, nawet jeśli usługi te są świadczone na rzecz jednego lub kilku rzeczonych członków.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.